

Sygnatura akt III U 541/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 03 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: sekretarz sądowy Marcin Jamróska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2015 r. w Koninie

sprawy D. S.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o rentę w związku z wypadkiem

na skutek odwołania D. S.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 28-03-2013r. znak: (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje D. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia złożenia wniosku na okres 3 lat.

2. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Koninie na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego A. B. kwotę 73,80 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu.

Sygn. akt III U 541 / 13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2013 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił D. S. ponownego ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w sprawie zakończonej prawomocną decyzją z dnia 28.08.2012 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż prawomocną decyzją z dnia 28.08.2012 r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy bowiem zgodnie z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 02.08.2012 r. nie stwierdzono stanu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem. Wnioskiem z dnia 04.03.2013 r. ubezpieczony wniósł o ponowne ustalenie prawa do świadczenia rentowego. Główny Lekarz Orzecznik ZUS w opinii z dnia 26.03.2013 r. stwierdził, że przedłożona dokumentacja lekarska nie wskazuje w swojej treści na nowe okoliczności dotyczące stanu zdrowia, które mogłyby świadczyć o częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Z decyzją tą nie zgodził się D. S. wnosząc odwołanie. Odwołujący podniósł, że decyzja jest dla niego krzywdząca i domagał się ponownego rozpatrzenia sprawy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na to, że do wniosku z dnia 04.03.2013 r. ubezpieczony nie przedłożył nowych dowodów ani też nie ujawnił nowych okoliczności, które miałyby wpływ na prawo do świadczenia .

Sąd ustalił i zważył co następuje :

D. S. , ur. (...), posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe, z zawodu jest stolarzem, pracował jako robotnik fizyczny, robotnik wykwalifikowany, waciarz, a od 12.11.2007 r. jako górnik odwadniacz złóż na odkrywece.

W dniu (...) r. D. S. uległ wypadkowi przy pracy. Podczas wchodzenia na koparkę (...)pośliznął się na stopniu koparki, stracił równowagę i upadł na ziemię uderzając głową i plecami o ziemię.

W wyniku wypadku doznał stłuczenia głowy ze wstrząśnieniem mózgu, stłuczenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia kręgosłupa lędźwiowego oraz pourazowego krwiaka nerki lewej. W okresie do 03.02.2012 r. do 02.08.2012 r. ubezpieczony przebywał na zasiłku chorobowym.

W dniu 26 czerwca 2012 r. D. S. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem z dnia (...) r. Orzeczeniem z dnia 02.08.2012 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Powyższe orzeczenie zostało doręczone ubezpieczonemu w dniu 02.08.2012 r. i zawierało ono pouczenie o możliwości wniesienia od tego orzeczenia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS w terminie 14 dni. W powyższym terminie odwołujący nie wniósł sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS i decyzją z dnia 28.08.2012 r. pozwany odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) r. powołując się na orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 02.08.2012 r. Powyższa decyzja jest prawomocna bowiem odwołujący nie wniósł od niej odwołania do Sądu.

W dniu 04.03.2013 r. D. S. ponownie złożył w organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do renty w związku z wypadkiem. Do wniosku odwołujący dołączył nową dokumentację lekarską tj. zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 28.02.2013 r. wystawione przez lekarza psychiatrę oraz z dnia 07.02.2013 r. przez lekarza specjalistę chirurga, a także informację o wyniku badań psychologicznych z dnia 28.02.2013 r. Wniosek ubezpiezonego wraz z dołączoną dokumentacją został przedłożony Głównemu Lekarzowi Orzecznikowi ZUS, który w dniu 26.03.2013 r. zajął stanowisko, że kolejny wniosek nie zawiera nowych okoliczności dotyczących stanu zdrowia osoby ubezpieczonej. W oparciu o tą opinię organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony składał wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem i w tym zakresie organ rentowy wydał decyzję odmowną w dniu 28.08.2012 r. , a powyższa decyzja jest prawomocna. W dniu 04.03.2013 r. odwołujący złożył ponownie wniosek o rentę dołączając dokumentację lekarską. Okolicznością sporną w tej sprawie było więc to czy z przedłożonej do wniosku o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem wynikają nowe okoliczności dotyczące stanu zdrowia wnioskodawcy wskazujące na to, że jest on niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...)r.

W celu wyjaśnienia kwestii spornej Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych chirurga, psychiatry oraz psychologa.

Na podstawie wydanej opinii Sąd ustalił, że u odwołującego występują następujące schorzenia :

- choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z zespołem korzeniowym,
- pourazowa torbiel lewej nerki,
- zaburzenia nastroju na podłożu organicznego uszkodzenia OUN z deficytami

funkcji poznawczych.

W wyniku wypadku przy pracy z dnia (...) r. odwołujący doznał wstrząśnienia mózgu, a krótko po tym zdarzeniu podjął leczenie psychiatryczne z powodu narastających zaburzeń nastroju, pogorszenia funkcjonowania emocjonalnego, zaburzeń rytmów dobowych. Leczenie farmakologiczne nie przyniosło efektów, a zaburzenia miały tendencję do utrzymywania się, doszło też do zmiany rozpoznania z cerebrestenii na organiczne zaburzenia nastroju z zaburzeniami funkcji poznawczych. Przeprowadzone badanie psychologiczne potwierdziło u wnioskodawcy znacznie obniżoną sprawność koncentracji uwagi, pamięci, występowanie wzmożonej męczliwości. W przeprowadzonym teście neuropsychologicznym stwierdzono wynik znacznie poniżej normy i wyniku oczekiwanego do wieku i poziomu intelektu, a diagnostyka psychologiczna potwierdza rozpoznane organiczne tło zgłaszanych deficytów. Badanie psychologiczne wyraźnie sugeruje istnienie deficytów funkcji poznawczych i utrzymywanie się objawów afektywnych.

Z powodu występujących objawów psychopatologicznych odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy na okres 3 lat i niezdolność ta ma związek z przebyłym wypadkiem przy pracy z dnia (...) r. Wynika to z tego, że z uwagi na występujące objawy ubezpieczony ma ograniczoną możliwość podejmowania decyzji, zawiadywania grupą ludzi i wykonywania intensywnej, długotrwałej pracy fizycznej, ma bowiem zaburzoną zdolność funkcji poznawczych, zaburzoną motorykę i zdolności psychoruchowe oraz zaburzoną wydolność fizyczną. Ograniczenia te powodują, że wnioskodawca w znacznym stopniu utracił zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i tym samym jest częściowo niezdolny do pracy, a niezdolność ta ma związek z wypadkiem przy pracy.

Jak wyjaśniła biegła psychiatra na rozprawie w dniu 03.06.15 r. ubezpieczony do wniosku o ponowne ustalenie prawa do świadczenia dołączył wynik badania psychologicznego, w którym to badaniu jest mowa o wtórnym obniżeniu funkcji poznawczych oraz zaświadczenie od lekarza psychiatry, w którym wskazano na występowanie u odwołującego organicznych zaburzeń nastroju i braku skuteczności dotychczasowego leczenia. Powołano więc nowe okoliczności, które wskazywały na pogorszenie stanu wnioskodawcy. Biegła podkreśliła także, że zmiany w ośrodkowym układzie nerwowym po urazie mogą wystąpić w okresie nawet kilku lat od urazu, a dokumenty, które odwołujący dołączył wskazują właśnie, że ten stan się pogorszył.

Odwołujący od dnia złożenia wniosku o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z powodu stanu psychicznego jest częściowo niezdolny do pracy i tym samym w znacznym stopniu utracił zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Niezdolność ta ma związek z przebyłym wypadkiem i urazem jakiego doznał ubezpieczony w wyniku wypadku, ma charakter okresowy bowiem istnieją pozytywne rokowania, że po okresie 3 lat stan ten ulegnie poprawie a ubezpieczony odzyska zdolność do pracy. Podkreślić także należy, że odwołujący ubiegając się ponownie o przyznanie prawa do renty dołączył nową dokumentację lekarską tj. zaświadczenie od lekarza psychiatry z dnia 28.02.2013 r., w którym postawiono rozpoznanie organiczne zaburzenia nastroju i wtórne obniżenie funkcji poznawczych oraz wynik badania psychologicznego z dnia 28.02.2013 r., w którym potwierdzono występowanie wtórnego obniżenia funkcji poznawczych na skutek organicznych zmian w CUN. W dokumentacji lekarskiej, która wcześniej stanowiła podstawę wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika ZUS z dnia 02.08.2012 r. takich informacji nie było, a lekarz psychiatra leczący odwołującego podawał w rozpoznaniu jedynie cerebrestenię pourazową.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz opinii biegłych lekarzy sądowych chirurga, psychiatry i psychologa.

Zdaniem Sądu opinia biegłych lekarzy sądowych jest jasna, spójna, logiczna i wyczerpująca. Swoje stanowisko biegli w sposób fachowy i zrozumiały uzasadnili, a wnioski opinii są jednoznaczne i stanowcze. Biegła psycholog przeprowadziła badanie psychologiczne, którego wyniki wskazywały na występowanie wtórnych deficytów intelektualnych, a do oceny deficytów biegła użyła metod neuropsychologicznych, gdyż takie najlepiej pozwalają ocenić zakres obniżonej sprawności poznawczej. Biegli wskazali także w opinii w jaki sposób obniżona sprawność funkcji poznawczych wpływa na możliwość wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych przez odwołującego kwalifikacji i ocenili, że odwołujący ma znacznie ograniczoną zdolność do podejmowania decyzji, zawiadywania grupą ludzi, wykonywania długotrwałej pracy fizycznej. Obniżenie koncentracji uwagi, spowolnienie psychoruchowe, obniżona funkcja pamięci oraz męczliwość wpływa nie tylko na mniejszą wydajność pracy ale również zwiększają

niebezpieczeństwo pracy polegającej na obsłudze maszyn, wykonywania skoordynowanych zadań grupowych oraz ograniczają możliwość wykonywania pracy wymagającej szybkiego czasu reakcji. Wydając opinię biegli uwzględnili też poziom wykształcenia odwołującego oraz rodzaj dotychczas wykonywanej przez niego pracy.

W ocenie Sądu ocena i analiza dokonana przez biegłych w opinii jest dogłębna i oparta na dokumentacji lekarskiej oraz wiedzy i doświadczeniu w zakresie specjalności biegłych.

Pozwany zgłaszał zastrzeżenia pod adresem opinii kwestionując wyniki wykonanych badań psychologicznych oraz zarzucając, że wywiad dotyczący zatrudnienia wnioskodawcy jest niepełny. Biegli psycholog i psychiatra odnieśli się do tych zarzutów w opinii uzupełniającej a ponadto biegła psychiatra złożyła także ustne wyjaśnienia, w których w sposób jednoznaczny i stanowczy określiła, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy na okres 3 lat. Tym samym, zdaniem Sądu, wszystkie wątpliwości i niejasności dotyczące treści opinii zostały w sposób wyczerpujący wyjaśnione i brak jest podstaw do kwestionowania tego dowodu.

Zgodnie z treścią **art. 6 ust. 1** pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2009.167.1322.j.t.), ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Natomiast w świetle przepisu **art. 17 ust. 1** ustawy wypadkowej przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się przepisy ustawy o emeryturach i rentach.

Zgodnie z treścią **art. 12 ust. 1** ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013. 1440.t.j.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji – art. 12 ust. 2 i 3 ustawy.

W świetle natomiast przepisu **art. 114 ust. 1** powołanej ustawy prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że D. S. w dniu (...) r. doznał wypadku przy pracy i w trakcie pobierania zasiłku chorobowego złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tego tytułu. Wówczas organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania tego prawa bowiem orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS nie stwierdzono stanu niezdolności w związku z wypadkiem. Składając ponownie wniosek o przyznanie renty w związku z wypadkiem D. S. przedłożył nową dokumentację lekarską, z której wynikało, że jego stan psychiczny uległ pogorszeniu bowiem rozpoznano u niego wtórne obniżenie funkcji poznawczych i organiczne zaburzenia nastroju. Jak wynika z opinii biegłych odwołujący z powodu zaburzeń nastroju na podłożu organicznego uszkodzenia OUN z deficytami funkcji poznawczych jest częściowo niezdolny do pracy bowiem w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Ubezpieczony jest z zawodu stolarzem, jednak w zawodzie tym nie pracował, ostatnio od 2007 r. pracował jako górnik odwadniacz na odkrywcę. Z powodu stanu psychicznego ma ograniczoną zdolność do wykonywania długotrwałej pracy fizycznej, wykonywania obowiązków związanych z obsługą maszyn, wykonywania pracy wymagającej koncentracji uwagi, podejmowania decyzji, zawiadywania grupą ludzi. Te ograniczenia wskazują, że w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i jest okresowo częściowo niezdolny do pracy. Stan ten związany jest ze zmianami w ośrodkowym układzie nerwowym, do których doszło w wyniku urazu jakiego doznał ubezpieczony w czasie wypadku przy pracy w dniu (...)r.

W tych okolicznościach stwierdzić należy, że ujawnione zostały nowe okoliczności, które mają wpływ na ustalenie prawa do świadczeń i które uzasadniały zmianę zaskarżonej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd , na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 108 kpc w związku z § 2 ust. 3 , § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013.490.-j.t.).

SSO E. Majewska